



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Venetias ad Ignatiu[m] socij veniu[n]t. Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

*Venetias ad Ignatium socij veniunt.**Cap. III.*

DV M hæc in Italia gerit Ignatius, interim bello inter Christianos ingrauescente Reges, cum exercitu formidabili Cæsar per Insubrum & Allobrogum fines in Galliam irruperat. Ea fuit socijs Ignatij causa & profectiois maturandæ, & itineris per Thulingiam, seu Lotharingiam atque Germaniam, sane incommodo anni tempore faciendi. Igitur pecunia rebusque omnibus, præter viaticum & scripta, in Christi Domini gratiam distributis, mense Nouembri, anno circiter post discessum Ignatij, suo quisque baculo innixi pedites viam capessunt, & quidem tanta cum alacritate ac feruore spiritus, vt ne à Iacobo quidem Laine, viribus nondum è recēti morbo recuperatis, extorqueri potuit, quominus & pedibus ambularet vt reliqui, & inter ambulandum insuper inualida membra discrucicaret hispido in primis & horrenti cilicio. Vestitus erat omnium, vt peregrinorum & pauperū,

K 2 nequa-

nequaquam elaboratus, & ad modestam submissionemq; compositus. pendebat è scapulis mantica ex corio, in qua sacra Biblia, & Breuiarium asseruabantur, & scripta, quæ diximus. Roliari vero ad catholicam fidem vel inter ipsos hereticos profitendam, palam gestabant è collo suspensa. Hospitium ingressi, primum omnium sine vllis adstantium respectu, rixi omnes generibus Deo gratias agebant; eundem in ingressu pariter sibi propitium precabantur. Sobria & frugalis erat mensa; oratio ac meditatio non solum in diuersis forijs, verum etiam in ipso itinere plurima. sacerdotibus qui tres erant, sacrificantibus, cæteri quotidie cælesti reficiebantur pane. sermo nisi de rebus diuinis aut necessarijs fere nullus. in decernendo si quid in deliberationem incidere, mira concordia: in superandis viarum difficultatibus periculisq; summa constantia & æquitas animi. Autumnales pluias tota fere Gallia pertulerunt: occurrere mox Alpes pœne obstructæ niuib;: multa fuere subinde famis, frigoris, defatigationis incommoda

moda subeunda: nihil se illis obiecit tã arduum, aut tam extimescendum, quod eorum quemquam à concepta religione, officioque deduceret. Atque hac disciplinæ pacisque custodia, cum omnibus, per quorum fines trãsierant, populis, bonus odor in Christo fuissent; cunctis non catholicis modo, sed etiã hæreticis nouum ac religiosum agmẽ magna cum approbatione mirantib⁹, ad tertium Idus Ianuarias anni M. D. XXXVII. Venetias ingenti omnium gaudio, & mutua gratulatione sospites ad Ignatium peruenerunt. Atque ubi paululum è longa contentione ac lassitudine quietis est captum; statim Hierosolymitanæ prouinciæ consilia renouãtur. primum omnium, rati gratiora superis fore sua studia; si ad ea sũmi totius Ecclesiæ Pastoris auctoritas & consensus accederet; simul atque hyems remitteret, tunc vel maxime sæua, Romam ire constituunt, & à Pontifice maximo ius tum ad sacros ordines, titulo voluntarię paupertatis; tum ad mäsionem Hierosolymitanam, & prædicationem Euangelij sine vllò in-

terdicti metu suppliciter petere. Interea Venetijs ne cessarēt, atque adco vti quaedam quasi rudimenta futurae militiae ponerent; publicis valetudinarijs inter se distributis, agrotos ac pauperes omni ope adiungere instituerunt: Confessionis & Eucharistiae sacramēta gratis ministrare, qui per sacerdotium poterant: ceteri solari iacentes; afflictos mœrētesque spe caelestium bonorum erigere; adesse animam agentibus; cunctos denique ad patientiam, fidemque adhortari: nec modo spiritualibus officijs fungi certatim; sed ne vilissima quidem ac seruilia, corporibus pauperum curandis, defugere ministeria: sternerere lectulos; euerrere sordes; purgare scaphia; cadauera defunctorum rite curata humi condere; interdium pariter noctuque omnibus praesto esse tanta cum alacritate ac diligentia; ut cuncti obstupescerent, vulgatoque rumore, principes etiam viri ad spectaculum conuenirent. Quibus in officijs cum aliorum omnium, tum Xauerij, recipue caritas ac virtus enituit: Is cum in quemdam incidisset morbo Gallico
mi-

misere deformatum, atq; ad eius aspectum exhorruisset; vt ea re infringi ac debilitari sensit caritatem in proximū, ita repente in semetipsum excanduit egregius Christi miles, vt manantem saniem ex vlceribus purulentis (cuius rei vel mentionem aures delicatæ refugiant) obfirmato animo, semel iterumque non dubitarit exfugere. quare non modo se ipsum in præsentia præclare vicit, sed etiam in omne tempus propriam quamdam atque perpetuam in elephantiacos atque vlcerosos clementiam & misericordiam est consecutus: quam deinde, vbicumque terrarum fuit, quotiescumque se dedit occasio, diligenter exercuit. Quidam etiam è sociorū numero, pauperem lepratoto corpore coopertum, cum præfectus nosocomij non admitteret, in suum lectum accepit ipse: cūque mane surrexisset cunctis ingemiscientibus eadem ipse quoq; morbi foeditate correptus; postridie nō sine miraculo prorsus illæsus atq; intactus apparuit. Hæc & alia eiusmodi veræ pietatis & officij documēta cum in ea vrbe

K 4 dedif.

dedissent (quorum ibi grata in multos
annos deinde memoria viguit) appe-
tente iam Vere, vti condixerant, Ro-
mam cuncti fere præter Ignatium, di-
scessere. Ipse tum ad parta in Domino
retinenda, tum ad expedienda quæ ad
nauigationem pertinerent, ibidem in-
terea substitit. Atque illi quidem eadē
fere disciplina, quam suprâ diximus,
ijsdemque imbrium difficultatibus, in-
ter ingressi: ad superiorem parcimoni-
am ac frugalitatem illud etiam addide-
re, vt neque vlllo prorsus viatico, diui-
næ tantum prouidentia bonitatisque
fiducia, Romam vsque contenderent.
& quia tum Cincerialium, seu Quadra-
gesimæ tempus erat; quotidie, quam-
quam intantis laboribus, ritu Catholi-
co ieiunarent. Nec sane defuit illis &
exercendæ spei, & Christi Domini in-
opiam ac perseuerantiam aliqua saltē
ex parte imitandi materies: acciditque
aliquando, vt cum panis duntaxat fru-
stulum singuli mane sumpsissent, im-
bre densissimo stagnantibus latē cam-
pis, vt alicubi pectore tenus aqua per-
tingeret, nullo præterea cibo, millia
pas-

passuum ferme triginta nudis pedibus vno die peregerint, & quidem incredibili non modo tranquillitate animi, sed etiam hilaritate psallentes. Diuersorij vero cum propter inopiam excluderentur, & ad publica xenodochia de more confugerent, quamuis oppido lassii, tamen ijs quæ supra diximus, caritatis muneribus fungebantur: seq; ipsi domare ac vincere magis magisque nitebantur in dies. Sane Rauennæ quidam ex ijs cum hospitalis lectuli sordes, ac manantia tæbe stragula nauisabundus vitasset; quæ prima deinde occasio data est suimet puniendi, non pretermisit. In pago nescio quo pauper phthiriasi consumptus è vita migrauerat. cum in eum pagum nostri venissent, distributisque cubilibus nullum iam superesset, nisi quod phthiriacum fouerat, Pater ille amissam nuper palmam recuperare vehementer exoptans, nudus illico per summum animi ardorem eisdem subiit lodes, ibique sese eisdem versans, cum ingentes animalium greges ea tota pauisset nocte; ad sudorem vsque defatigatus, non leues ab se

prioris fastidij ac deliciarū poenas exegit. Denique sanctam Urbem ingressi, vt sacra Apostolorum limina, & præcipuæ religionis templa caste obierūt, à Petro Ortizio Hispano Cæsaris procuratore ad Pontificem Maximum introducuntur. Is erat eo tempore Paulus III. è gente Farnesia, cuius nomini plurimum vtique nostra Societas debet. Consueueat autem super mensam non fabulatores aut mimos inducere, sed præstantes philosophos atque Theologos; & ipsemet, veritatis indagandæ atque illustrandę causa ponere, de quo inter se disputarent. ea erat grauissimi senis & prudentissimi Principis oblectatio. Ad has ergo disputationes post pedum oscula Patres adhibiti, cum egregium qua Christianæ humilitatis atq; modestiæ, qua eruditionis & ingenij specimen præbuisent; non modo quæ volebant de sacerdotio, deque Hierosolymitana prouincia, libèti atque approbante Pontifice impetrarūt, sed insuper pecunia ab eodem instructi, & fausta cū prece dimissi sunt. Ad quam deinde pecuniam cum è nationis

nis maxime Hispanicæ collatione accessisset, quod aureorum amplius ducentorum summam expleret; socij ne quid ex eo viatico præterquã in vsum votiux navigationis attingerent, apud mensarios pecunia omni deposita, & Romæ victum emendicantes, admirabile dedere spectaculum ijs qui coram Pontifice differentes illos audierant: & deinde quemadmodum venerant, sic Venetias prorsus egentes ac vacui reuerterunt.

Sacris initiatur Ignatius: & de rebus ab eodem & socijs in Venetia ditione gestis. Cap. IV.

POST hæc, diligenti adhibita præparatione, cum ad eiusdem Legati Veralli pedes perpetuæ paupertatis & castimonix nuncupassent vota, diuini amoris igne succensi, mirante ac maiorem in modum approbante populo sese denuò ad præstinis illos labores & assidua pauperû ministeria retulerunt. Deinde in exitu mensis Iunij D. Ioannis Baptistæ die natali, Ignatius & reliqui laici per omnes ordinum
gra